

20.12.2007

Dnro 1099/4/07

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Jukka Lindstedt

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Kristian Holman

POLIISIN TOIMENPITEET KOIRAN HAUKUNNAN JOHDOSTA

1 KANTELU

Kantelijat (A ja B) arvostelivat eduskunnan oikeusasiamiehelle 28.3.2007 osoittamassaan kirjeessä Rovaniemen kihlakunnan poliisiviranomaisten toimenpiteitä heidän koiriensa yöllisestä haukunnasta tehdyn ilmoituksen johdosta. Kantelijat kertoivat poliisin tunkeutuneen keskellä yötä sisälle heidän asuntoonsa selvittämään asiaa herättäen kantelijat sekä heidän lapsensa. Kantelijat katsoivat poliisin syyllistyneen ylilyöntiin. Kantelun mukaan poliisi ei ollut myöskään esittänyt.

Kantelijat kertoivat ryhtyneensä selvittämään tapahtunutta saadakseen tietää syyn, miksi heidät oli herätetty keskellä yötä poliisin toimesta. Tässä tarkoituksessa A oli mennyt poliisilaitokselle seuraavana päivänä sekä osoittanut poliisille kirjallisen selvityspyynnön tapahtuneesta. Poliisi oli toimittanut kantelijoille kirjallisen selvityksen, joka oli jäljennös tapahtumapaikalla olleen ylikonstaapelin osoittamasta sähköpostiviestistä poliisilaitoksen komisariolle. Kantelijat pitivät saamaansa selvitystä riittämättömänä sekä kirjoitusasultaan epäasianmukaisena ja siten viranomaisilta edellytettävän hyvän hallintotavan vastaisena.

---

3 RATKAISU

3.1 Tapahtumista

Kantelukirjoituksessa kerrotaan, että kantelijoiden naapuri oli 15.3.2007 klo 02.40 aikaan tehnyt ilmoituksen poliisille, koska kantelijoiden koirien haukunta oli häirinnyt hänen nukkumistaan useana yönä. Aamuyöllä n. klo 03.00 aikaan poliisipartio oli tullut kantelijoiden asuntoon sisälle ja tiedustellut, oliko kantelijoilla koiria, koska asuinalueelta oli kuulunut koirien haukuntaa, joka oli paikallistettu kantelijoiden pihapiiriin.

Poliisit olivat kertoneet kuunnelleensa puoli tuntia koirien haukuntaa ja arvelleen, että lähistöllä liikkui hirviä tai poroja, jotka koirat olivat vainunneet.

Kantelijoiden tiedusteluista huolimatta he eivät olleet saaneet edellä mainittua parempaa perustetta sille, miksi poliisit olivat tulleet omin päin sisälle taloon. Poliisit eivät myöskään olleet ilmoittaneet nimiään kantelijoille. Poliisi oli antanut käskyn ottaa koirat sisälle, vaikka kantelijoilla ei edes ollut täyttä varmuutta siitä, että juuri heidän koiransa olivat haukkuneet.

Tapahtumapaikalla olleen poliisipartion johtajan, ylikonstaapelin antaman selvityksen mukaan poliisipartio oli saanut 15.3.2007 klo 02.40 tehtävän, jonka mukaan kaksi koira haukkui naapurissa häiriten ilmoittajan nukkumisrauhaa. Poliisipartio oli mennyt tapahtumapaikalle ja jalkautunut autosta alkaen kuulostelemaan, mistä koirien haukunta kuuluisi. Haukunta oli saatu paikallistetuksi kantelijoiden takapihalta ja se oli poliisin mukaan jatkunut koväänisenä. Poliisi oli kuulostellut koirien haukuntaa n. 20–30 minuuttia.

Ylikonstaapeli oli havainnut, että kantelijoiden talon eteisessä olivat valot päällä ja ulko-ovessa oli avainnippu kiinni lukossa. Ylikonstaapelin mukaan vaikutti siltä, että "mahdollisesti talonasukas/asukkaat olivat jo lähdössä töihin ja näin ollen hereillään". Ylikonstaapeli oli aukaissut talon ulko-oven ja ilmoittanut "poliisista huomenta". Ketään ei ollut näkynyt, mutta ylikonstaapelin toistettua ilmoituksensa A oli tullut lapsensa kanssa makuuhuoneesta olohuoneen puolelle tiedustellen, mistä oli kysymys. Hetkeä myöhemmin perheen mies oli myös tullut olohuoneeseen. Ylikonstaapeli oli kertonut heille, että koirat olivat haukunnallaan häirinneet erästä saman tien varrella asuvaa asukasta. Kantelijoita oli kehoitettu ottamaan koirat sisälle, jotta niiden aiheuttama häiriö loppuisi. Koirat oli otettu sisälle ja poliisi oli poistunut paikalta. Ylikonstaapeli kertoo, ettei hän ollut tullut taloon "eteisen kynnystä" pitemmälle. Toinen poliisipartiossa ollut poliisimies ei ollut käynyt kantelijoiden talossa vaan oli ollut tapahtumahetkellä poliisiautossa.

Tapahtumaa seuranneena päivänä (16.3.2007) A oli mennyt käymään Rovaniemen kihlakunnan poliisilaitoksella, jotta hän saisi tietää syyn perheensä yölliseen herätykseen. A oli keskustellut asiastaan komisarion kanssa, joka oli "luvannut hoitaa" asian toimittamalla kirjallisesti perusteet poliisin toimenpiteelle. Kun A ei ollut saanut komisariolta tietoa asiasta seuraavaan päivään mennessä, hän oli toimittanut poliisille kirjallisen selvityspyynnön. Komisarion oli vastannut A:n selvityspyyntöön lähettämällä hänelle jäljennöksen ylikonstaapelin komisariolle osoittamasta sähköpostiviestistä, jossa ylikonstaapeli kertoi näkemyksensä tapahtumista.

3.2

Kannanotto

3.2.1

Poliisin toimivalta koirien haukunnasta tehdyn ilmoituksen johdosta

Poliisilain 1 §:n mukaan poliisin tehtävänä on oikeus- ja yhteiskuntajärjestyksen turvaaminen, yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen sekä rikosten ennalta estäminen, selvittäminen ja syyteharkintaan saattaminen.

Järjestyslain 3 §:n 1 momentin mukaan yleisen järjestyksen häiritseminen tai turvallisuuden vaarantaminen yleisellä paikalla on kielletty mm. metelöimällä ja

muulla vastaavalla tavalla (1 kohta). Säännöksen 2 momentin mukaan edellä tarkoitettu toiminta on kielletty myös muualla kuin yleisellä paikalla, jos toiminnan vaikutus ulottuu yleiselle paikalle.

Järjestyslakia koskevassa hallituksen esityksessä (HE 20/2002 vp, s. 17) todettiin seuraavaa:

"Usean kunnan järjestyssäännössä on koiranpitäjä velvoitettu huolehtimaan siitä, ettei koira toistuvalla haukunnallaan tai ulvonnallaan häiritse ympäristöä tai talon asukkaita. Poliisin mukaan näitä säännöksiä joudutaan soveltamaan usein. Nykyisin on yleistynyt monenlaisten lemmikkieläinten pitäminen. Osa niistä saattaa aiheuttaa häiriötä ääntelyllä, jota ei voida pitää haukkumisena eikä ulvontana. Ehdotettavan järjestyslain 3 §:n 1 kohta koskisi myös tilanteita, joissa yleistä järjestystä häiritään niin, että koiran tai muun koti- tai lemmikkieläimen annetaan toistuvasti haukkua tai muuten äännellä kovalla äänenvoimakkuudella. Jos ääntely häiritsee kotirauhan piirissä oleskelevia naapureita tai muita lähistöllä asuvia ihmisiä, tulisivat rikoslain kotirauhan häiritsemistä koskevat säännökset sovellettaviksi."

Yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäminen on poliisin tehtäväkuvauksen keskeisiä käsitteitä. Poliisilakia koskevissa lain esitöissä (HE 57/1994 vp) yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseen on katsottu kuuluvan kaiken sellaisen poliisitoiminnan, jonka tarkoituksena on luoda ja ylläpitää turvallista ja viihtyisää elin- ja toimintaympäristöä yhteiskunnan jäsenille, torjua ja estää ennakolta oikeudenloukkauksia ja häiriöitä sekä poistaa tapahtuneet häiriöt ja selvittää tapahtuneet oikeudenloukkaukset.

Minulla ei ole jälkikäteen kirjallisessa menettelyssä mahdollista arvioida koirien haukunnan aiheuttamaa väitettyä häiriötä. Poliisi- ja järjestyslaki antavat poliisille yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäjänä jossain määrin harkintavaltaa, mikä johtuu muun muassa käytettyjen ilmaisujen tulkinnanvaraisuudesta. Lienee käytännössä mahdotonta sanallisesti ilmaista, millainen koiran haukunta on niin häiritsevää, että siitä aiheuttaa kohtuutonta haitta sivullisille tai ympäristölle. Arvioon vaikuttavat käsitykseni mukaan muun muassa häiriön ilmenemispaiikka, häiriön toistuvuus, sen kesto ja ajankohta.

Näkemykseni mukaan poliisilla on ollut toimivalta ryhtyä toimenpiteisiin sille tehdyn ilmoituksen johdosta. Tämä on perustunut yhtäältä poliisin tehtäviin yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitäjänä ja toisaalta järjestyslain säännöksiin, joiden noudattamisen valvonnasta poliisi oman toimivaltansa puitteissa vastaa.

3.2.2

Poliisin toimenpiteet asian selvittämisessä

Kantelussa on ensisijaisesti kysymys siitä, oliko poliisin suorittama toimenpide asian selvittämiseksi lainmukainen. Näin ollen pohdittavaksi tulee, oliko poliisilla perusteita tulla kantelijoiden asuntoon sisälle tavoittamaan heitä, jotta kantelijat puuttuisivat koiriensa häiritseväksi koettuun haukkumiseen.

Näkemykseni sekä poliisilta saadusta selvityksistä ilmenevän mukaan poliisilla on ollut ensisijaisesti valittavanaan kaksi toimintavaihtoehtoa: puuttua välittömästi häiritsevästä pidettyyn koirien haukuntaan, jolloin niiden aiheuttama häiriö saataisiin välittömästi lakkaamaan, tai puuttua koirien haukuntaan esimerkiksi seuraavana päivänä, jolloin koirien haukunta mahdollisesti jatkuisi läpi yön ja aiheuttaisi lisää häiriötä.

Kuten edellä mainituista järjestyslain esitöistä ilmenee, voidaan koiran haukkumisesta aiheutuvaa häiriötä joutua viime kädessä arvioimaan rikosoikeudellisesti. Poliisin tehtävänä on poliisilain 1 §:n mukaan rikosten ennalta estäminen. Tätä näkökohtaa vasten katson, ettei poliisi ole toiminut virheellisesti päättäessään välittömästi puuttua häiritsevästä pidettyyn koiran haukuntaan.

Lienee varsin selvää, että ainoa kyseeseen tuleva keino tämänkaltaisessa tapauksessa puuttua koirien haukuntaan on ollut yhteydenotto koirien omistajaan, jotta tämä ryhtyisi toimenpiteisiin ilmenneen häiriön lopettamiseksi. Tässä tapauksessa paikalla ollut ylikonstaapeli oli toteuttaakseen kyseisen toimenpiteen avannut koirien omistajien talon ulko-oven ja astunut sisälle talon eteiseen tavoittaakseen heidät asiansa esittämiseksi. Ylikonstaapelin ratkaisuun oli vaikuttanut se, että talon eteisessä olivat olleet valot päällä ja ulko-ovessa oli riippunut avainnippu; ylikonstaapeli oli olettanut, että talossa olisi oltu kyseisenä ajankohtana hereillä. Selvityksistä ei ilmene, että ylikonstaapeli olisi ulottanut toimenpidettään pidemmälle kuin talon eteiseen A:n tultua häntä vastaan.

Perustuslain 10 §:n 1 momentin mukaan jokaisen yksityiselämä, kunnia ja kotirauha on turvattu. Säännöksen 3 momentin mukaan lailla voidaan säätää perusoikeuksien turvaamiseksi tai rikosten selvittämiseksi välttämättömistä kotirauhan piiriin ulottuvista toimenpiteistä. Kotirauha on perustuslailla turvattu oikeus ja sen loukkaaminen edellyttää laissa ilmenevää perustetta. Poliisilaissa ja pakkokeinolaissa on yksityiskohtaisesti säädetty ne poliisitoimenpiteet, joiden nojalla poliisilla on oikeus tunkeutua kotirauhan piiriin.

Näkemykseni mukaan tässä tapauksessa on kysymys rajatapauksesta sen suhteen, onko ylikonstaapeli menettelyllään loukannut kantelijoiden kotirauhaa. Ylikonstaapelin valitseman toimintatavan puolesta puhuvana seikkana voidaan pitää hänen perimmäistä tarkoitustaan tavoittaa koirien omistaja. Toisaalta valittua toimintatapaa vastaan puhuvana seikkana tulee pitää sitä, että toimenpiteellä jossakin määrin puututtiin kantelijoiden kotirauhan piiriin. Sinänsä tällaista ulko-ovelta "huhuilua" koirien omistajan tavoittamiseksi voitaisiin pitää hyväksyttävänä toimenpiteenä asian joutuisan hoitamisen kannalta, mutta tässä tapauksessa ylikonstaapeli oli toimenpiteensä yhteydessä mennyt sisälle kantelijoiden kotiin – tosin ei kuitenkaan ilmeisesti "kynnystä pidemmälle". Kantelukirjoituksessa todetaan tältä osin, että päästäkseen tuolle "kynnykselle" poliisin oli täytynyt avata kaksi suljettua ovea.

Poliisilain 2 §:n 2 momentin mukaan poliisin toimenpiteiden on oltava perusteltuja suhteessa tehtävän tärkeyteen ja kiireellisyyteen sekä tilanteen kokonaisarviointiin vaikuttaviin seikkoihin. Säännöksen 3 momentin mukaan

poliisi ei saa puuttua kenenkään oikeuksiin enempää kuin poliisin tehtävän suorittamiseksi on tarpeen.

Suhteellisuusperiaate edellyttää, että viranomaisen tulee käyttää lievintä mahdollista keinoa päämäärän saavuttamiseksi. Vastakkaisena intressinä päämäärän saavuttamisen tärkeydelle on sen haitan suuruus, jonka aiottu toimenpide aiheuttaa sen kohteena oleville henkilöille. Mitä voimakkaammin ihmisten oikeuksiin aiotaan puuttua, sitä tärkeämpää on arvioida toimenpidettä suhteessa toimenpiteen tarkoitukseen.

Yllä lausutun perusteella katson, että ylikonstaapelin menettely asiassa on ollut jossakin määrin kritiikille altista. Menettelyä voidaan pitää ongelmallisena siltä osin kuin siinä on puututtu ilman selkeää toimivaltaperustetta kotirauhan suojaaman alueen koskemattomuuteen. Toisaalta poliisitehtävän menestyksellinen ja joutuisa suorittaminen oli edellyttänyt jonkinlaista asiointia koirien omistajien kanssa, jonka mahdollistamiseksi näin oli tapahtunut. Tämänkaltaisessa tilanteessa talon eteisestä käsin tapahtunut "huhuilu" on kuitenkin näkemykseni mukaan ollut pitkälti rinnastettavissa ovikellon soittoon tai oven kolkuttamiseen; ainakin siitä talon asukkaille aiheutuvaa häiriötä (herääminen) voidaan pitkälti pitää samantasoisena.

Arvioidessani ylikonstaapelin menettelyn moitittavuutta olen katsonut, että hänen tarkoituksenaan on ollut ainoastaan informoida kantelijoita heidän koiriensa haukunnasta aiheutuneesta häiriöstä. Asiaa kokonaisuutena arvioiden pidän ilmitullutta oikeudenloukkausta varsin vähäisenä ja katson sen johtuneen pikemmin ylikonstaapelin huomaamattomuudesta kuin tarkoituksesta jollain tavoin loukata kantelijoiden kotirauhaa.

Katson, että asia ei anna minulle aiheutta muuhun kuin että kiinnitän vastaisen ylikonstaapelin huomiota edellä esittämässäni arvostelussa esille ottamiini näkökohtiin.

3.2.3

Poliisin esittäytyminen

Poliisiasetuksen 17 §:n mukaan poliisimiehellä on sisäasiainministeriön vahvistama virkamerkki, joka on pidettävä virkatehtävää suoritettaessa mukana. Virkamerkki on tarvittaessa tai vaadittaessa esitettävä, kun se virkatehtävää vaarantamatta on mahdollista.

Säännöksen tavoitteena on se, että kansalaisen tulee aina tietää asioivansa poliisin kanssa. Varsinaisesta poliisin esittäytymisestä ja siitä, mitä tietoja poliisin tulisi itsestään antaa esittäytymisen yhteydessä, ei ole annettu säännöksiä. Poliisimiehellä olevan virkamerkin merkitys itsessään on siinä, että henkilö pystyy sen esittämällä osoittamaan toimivansa poliisimiehen asemassa.

Poliisin toiminnan tulee olla mahdollisimman avointa. Poliisin kanssa asioivan tulee saada tietää, kenen poliisimiehen kanssa hän on tekemisissä. Asianmukaisella esittäytymisellä pidetään osaltaan yllä luottamusta poliisin toiminnan puolueettomuuteen ja asianmukaisuuteen. Tähän nähden on

mielestäni suotavaa, että poliisimies virkatehtävässään esittäytyy, ellei perusteltuja vastasyitä ole. Esittäytymisellä varmistetaan myös toimenpiteen kohteeksi joutuneelle mahdollisuus saattaa poliisin menettelyn lainmukaisuus jälkikäteiseen kontrolliin. Esittäytyminen on erityisen tärkeää tilanteissa, joissa poliisin asemaa ei voida päätellä ulkoisista seikoista, kuten virkapuvusta tai poliisin tunnuksin varustetusta autosta. Sinänsä pidän tärkeänä, että poliisimies omatoimisestikin kertoo nimensä, jos näyttää, että sitä toivotaan.

Tässä tapauksessa tapahtumapaikalla olleet poliisimiehet olivat pukeutuneet virkapukuihin, joten sellaista väärinkäsityksen vaaraa ei ole nähdäkseni pystynyt syntymään, etteivät he olisi todellisuudessa olleetkaan poliisimiehiä. Asiassa ei ole ilmennyt, että ainakaan kantelijoiden kanssa asioineelta ylikonstaapeliilta olisi erikseen tiedusteltu hänen nimeään ja että hän oli kieltäytynyt sitä kertomasta. Saadun selvityksen perusteella minulla ei ole aihetta epäillä, että asiassa olisi menetelty virheellisesti.

3.2.4

Asian jälkikäteisestä selvittämisestä

Poliisiorganisaatiossa esimiesten tehtävänä on valvoa alaisiansa. Yksi valvontakeinoista on hallintokantelu.

Hallintokantelulla tarkoitetaan ylemmälle viranomaiselle osoitettua ilmoitusta tai ilmiäntoita virkatoimen virheellisyydestä taikka viranomaisen toimintaa koskevasta laiminlyönnistä. Kantelu voidaan osoittaa mille tahansa viranomaiselle, jonka toimivaltaan kantelunalaisen viranomaisen tai virkamiehen toiminnan valvonta kuuluu. Hallintokantelut ovat varsin monimuotoisia – osaksi muutoksenhaun, osaksi ilmiannon ja osaksi selvityspyynnön luonteisia (ks. HE 72/2002 vp, s. 52).

Näkemykseni mukaan kantelijoiden niin suullisesti kuin kirjallisesti ottamat yhteydenotot poliisille ovat olleet tulkittavissa hallintokantelun vireillepanotoimiksi. Kantelijoiden poliisille osoittama kirjoitus oli otsikoitu selvityspyynnöksi.

Hallintolain 4 §:n 3 momentin mukaan käsiteltäessä hallintokanteluasioita muissa kuin ylimmissä laillisuusvalvontaviranomaisissa on noudatettava hyvän hallinnon perusteita sekä turvattava niiden henkilöiden oikeudet, joita asia välittömästi koskee. Jo perustuslain 21 §:stä seuraa, että jokaisella on oikeus saada asiansa viranomaisessa asianmukaisesti käsiteltyksi.

Kantelijan tai ilmoituksen tekijän asema korostuu etenkin tilanteissa, joissa on kysymys kantelijan tai ilmoituksen tekijän omasta asiasta eikä säännönmukaista muutoksenhakumahdollisuutta ole. Vaikka hallintokanteluun annettun päätöksen ei katsota sisältävän suoranaista päätöstä kenenkään edusta, oikeudesta tai velvollisuudesta, kanteluasiassa annettavaan ratkaisuun ja sen tiedoksi antamiseen sovelletaan kuitenkin hallintolain säännöksiä. Kanteluun on siten annettava kirjallinen päätös, joka on perusteltava riittävästi ja annettava tiedoksi päätöksen kohteelle ja yleensä myös kantelijalle.

Hallintolain 4 §:n 3 momentissa säädetty oikeuksien turvaaminen tarkoittaa säännöksen perustelujen (HE 72/2002 vp, s. 53) mukaan, että kanteluasian käsittelyyn ja ratkaisemiseen osallistuvat virkamiehet huolehtivat ratkaisun perusteeksi tarvittavien oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen selvittämisestä. Oikeuksien turvaamiseen liittyy tärkeänä osana myös se, että kantelun välittömänä kohteena olevalle varataan tilaisuus tulla kuulluksi ennen asian ratkaisemista. Näiltä osin kanteluasian käsittely rinnastuu siten pitkälti hallintoasian käsittelyyn.

Mielestäni edellä todettujen säännösten ohella myös valtion virkamieslain 14 §:n mukainen tehtävien asianmukaisen suorittamisen velvoite ja hallintolain 7 §:n mukainen palveluperiaate ja palvelun asianmukaisuuden velvoite edellyttävät, että kansalainen saa esittämiinsä kysymyksiin vastaukset ja hallintokanteluun annettavassa ratkaisussa otetaan jollain tavalla kantaa kantelussa esitettyihin seikkoihin viranomaisen toimivallan rajoissa.

Näkemykseni mukaan nyt ilmi tullut hallintokanteluasian käsittely ei ole vastannut po. säännösten edellyttämää asianmukaisuuden vaatimusta. Kantelijat eivät ole tosiasiallisesti saaneet ratkaisua – eli kirjallista päätöstä – kantelun kohteena olevan toimenpiteen lainmukaisuudesta vaan ainoastaan paikalla olleen poliisipartion jäsenen selvityksen siitä, mitä oli tapahtunut. Mikäli asiassa olisi menetelty oikealla tavalla, myös selvityksestä ilmenevät kantelijoiden kritisoimat sanavalinnat ("*Terve Jaska!*", "*Häke*") olisivat todennäköisesti tulleet laadituiksi asianmukaisempaan ja selkeämpään kirjoitusasuun.

Nyt ilmi tullutta menettelyä eli paikalla olleen ylikonstaapelin komisariolle sähköpostitse osoittaman selvityksen edelleen lähettämistä kantelijoille ei voida pitää riittävänä asian selvittämisenä. Toisaalta poliisilta saadussa selvityksessä on valitun menettelytavan perusteena mainittu kantelijoiden kiire saada vastaus kysymyksiinsä. Tämä ei sinänsä ole peruste laiminlyödä asian riittävä selvittäminen. Asianosainen ei voi antaa viranomaiselle määräaikoja, joita viranomaisen tulisi virkatehtävässään ehdottomasti noudattaa.

Näkemykseni mukaan voidaan pitää jossakin määrin tulkinnanvaraisena, oliko kantelijoille riittävällä selvyydellä ilmoitettu, johtiko heidän poliisille osoittamansa selvityspyynnön joihinkin jatkotoimenpiteisiin. Selvityksessä mainitaan komisarion keskustelleen kantelijoiden kanssa ennen ylikonstaapelin laatiman selvityksen lähettämistä heille. Keskustelun sisältö ei kuitenkaan selvityksistä ilmene.

Menettelylliseltä kannalta asiaa tarkasteltaessa olisi mielestäni hyvän hallinnon näkökulmasta kuitenkin tullut toimia niin, että hallintokanteluksi tulkittavan selvityspyynnön ja ylikonstaapelin toimittaman selvityksen jälkeen kantelijoille olisi vielä kirjallisesti ilmoitettu, miksi asia ei komisarion näkökulmasta hänen käsityksensä mukaan johtanut toimenpiteisiin. Koska komisario ei kuitenkaan ollut näin toiminut, katson hänen menetelleen asiassa hyvän hallinnon vastaisesti.

4

TOIMENPITEET

Saatan ylikonstaapelin tietoon edellä kohdassa 3.2.2 ja komisarion tietoon

kohdassa 3.2.4 esittämäni käsitykset heidän menettelynsä virheellisyydestä.
Tässä tarkoituksessa lähetän heille jäljennökset tästä päätöksestäni.

Lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni myös tiedoksi Lapin lääninhallituksen poliisiosastolle ja Rovaniemen kihlakunnan poliisipäällikölle.

Muihin toimenpiteisiini kantelu ei anna aiheutta.